EUROPA-PARLAMENTET

2004 *2009*

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

FORELØBIG
2003/0043(CNS)

9.11.2004

*

UDKAST TIL BETÆNKNING

om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Demokratiske Socialistiske Republik Sri Lanka om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse
(SEK(2003)0255 – 10666/2003 – 12383/2004 – C6-0070/2004 – 2003/0043(CNS))

Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender

Ordfører: Ewa Klamt

Tegnforklaring

*	Høringsprocedure *flertal af de afgivne stemmer*
**I	Samarbejdsprocedure (førstebehandling) *flertal af de afgivne stemmer*
**II	Samarbejdsprocedure (andenbehandling) *flertal af de afgivne stemmer for at godkende den fælles holdning* *flertal blandt Parlamentets medlemmer for at forkaste eller ændre den fælles holdning*
***	Samstemmende udtalelse *flertal blandt Parlamentets medlemmer undtagen i de tilfælde, der omhandles i EF-traktatens artikel 105, 107, 161 og 300 og i EU-traktatens artikel 7*
***I	Fælles beslutningsprocedure (førstebehandling) *flertal af de afgivne stemmer*
***II	Fælles beslutningsprocedure (andenbehandling) *flertal af de afgivne stemmer for at godkende den fælles holdning* *flertal blandt Parlamentets medlemmer for at forkaste eller ændre den fælles holdning*
***III	Fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling) *flertal af de afgivne stemmer for at godkende det fælles udkast*

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede retsgrundlag)

Ændringsforslag til en lovgivningsmæssig tekst

I Parlamentets ændringsforslag markeres de tekstdele, der ønskes ændret, med fede typer og kursiv. Kursivering uden fede typer er en oplysning til de tekniske tjenestegrene om elementer i den lovgivningsmæssige tekst, der foreslås rettet med henblik på den endelige tekst (f.eks. materielle fejl eller manglende tekst i en sprogversion). De foreslåede rettelser skal godkendes af de berørte tekniske tjenestegrene.

INDHOLD

Side

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING 5

BEGRUNDELSE 6

DA

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Demokratiske Socialistiske Republik Sri Lanka om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse
(SEK(2003)0255 – 10666/2003 – 12383/2004 – C6-0070/2004 – 2003/0043(CNS))

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

– der henviser til forslag til Rådets afgørelse (SEK(2003)0255 – 10666/2003 – 12383/2004)[1],

– der henviser til EF-traktatens artikel 63, stk. 3, litra b), og artikel 300, stk. 2, første afsnit, andet punktum,

– der henviser til EF-traktatens artikel 300, stk. 3, første afsnit, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0070/2004),

– der henviser til forretningsordenens artikel 51 og artikel 83, stk. 7,

– der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelser fra Udenrigsudvalget og Udviklingsudvalget (A6-0000/2004),

1. godkender indgåelsen af aftalen;

2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Den Demokratiske Socialistiske Republik Sri Lankas regeringer og parlamenter.

[1] Endnu ikke offentliggjort i EUT.

BEGRUNDELSE

Den politiske og retlige baggrund for tilbagetagelsesaftalen med Sri Lanka

Tilbagetagelseaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Sri Lankas regering er den tredje tilbagetagelsesaftale, som Det Europæiske Fællesskab har forhandlet og indgået med et tredjeland.

Denne type aftaler indgår i en bredere strategi for bekæmpelse af ulovlig indvandring, som der blev opnået enighed om på topmøderne i Tampere (15.-16. oktober 1999), Laeken (14.-15. december 2001), Sevilla (21.-22. juni 2002) og Thessaloniki (19.-20. juni 2003), og som er fastlagt i Rådets handlingsplan af 28. februar 2002.

Rådet har på grundlag af Fællesskabets nye beføjelser i henhold til EF-traktatens artikel 63, stk. 3, litra b), hidtil bemyndiget Kommissionen til at forhandle tilbagetagelsesaftaler med 11 tredjelande/enheder: Marokko, Sri Lanka, Rusland, Pakistan (september 2000), Hong Kong, Macao (maj 2001), Ukraine (juni 2002) og Albanien, Algeriet, Kina, Tyrkiet (november 2002).

Hidtil er forhandlingerne med fire lande afsluttet: Hong Kong (november 2001), Macao (oktober 2002), Sri Lanka (maj 2002) og Albanien (november 2003).

Aftalerne med Hong Kong og Macao er allerede trådt i kraft hhv. den 1. marts 2004 og den 1. juni 2004. Aftalerne med Sri Lanka og Albanien vil formentlig træde i kraft i 2005.

Ud over tilbagetagelsesaftalerne er der godkendt standardtilbagetagelsesklausuler til indsættelse i associerings- eller samarbejdsaftaler indgået af EU. Den vigtigste er Cotonou-aftalen undertegnet i 2000 med 77 AVS-lande. I henhold til denne aftales artikel 13 skal EU-landene og AVS-landene acceptere tilbagetagelse af statsborgere, som befinder sig ulovligt i et af landene i den anden "region".

I overensstemmelse med en anmodning fremsat af Rådet i slutningen af 1999 agter Kommissionen at fortsætte med at indsætte standardtilbagetagelsesklausuler i alle fremtidige associerings- og samarbejdsaftaler. Klausulerne er ikke egentlige tilbagetagelsesaftaler, men skal blot fastlægge en forpligtelse for de kontraherende parter til at acceptere tilbagetagelse af deres egne statsborgere, tredjelandsstatsborgere og statsløse personer. I disse tilfælde fastsættes de operationelle bestemmelser i gennemførelsesaftaler, som indgås bilateralt af Fællesskabet eller enkelte medlemsstater.

Da Rådet godkendte klausulerne, understregede det, at de skal indsættes i alle fremtidige aftaler, som Fællesskabet indgår.

Siden 1996 er der bl.a. indsat tilbagetagelsesklausuler i aftalerne med Algeriet, Kroatien, Egypten, Jordan, Libanon, Makedonien og visse tidligere Sovjetrepublikker.

Aftalen med Sri Lanka

Kommissionen fik et forhandlingsmandat i september 2000. Udkastet blev officielt sendt til Sri Lanka i april 2001. Efter to formelle forhandlingsrunder, som fandt sted i Bruxelles i juli

2001 og i Colombo i marts 2002, blev en endelig tekst paraferet i Bruxelles i maj 2002. I marts 2003 vedtog Kommissionen formelt et forslag. Efter et parlamentarisk forbehold fra Nederlandene vedtog Rådet afgørelsen om undertegnelsen i november 2003.

Europa-Parlamentets holdning

Forhandlingerne om tilbagetagelsesaftaler skrider langsomt frem, især på grund af de problemer, EU har med at tilbyde noget til gengæld for aftalerne.

Kommissionen påpeger med jævne mellemrum, at det for at få tredjelande til at acceptere at tilbagetage statsborgere fra andre lande er nødvendigt at tilbyde dem noget til gengæld. I sin meddelelse til Parlamentet om EU's fælles tilbagetagelsespolitik[1] understregede Kommissionen behovet for en mere omfattende tilgang til problemet. Parlamentet kan navnlig tilslutte sig forslaget om at benytte sig af foranstaltninger med henblik på at tilskynde tredjelande til at undertegne sådanne aftaler, såsom en forenkling af visumformaliteterne.

I henhold til de gældende traktater skal Europa-Parlamentet kun høres i forbindelse med tilbagetagelsesaftaler, og eftersom aftalen allerede er blevet indgået, er det ikke muligt at fremsætte ændringsforslag til den eller til eventuelle protokoller knyttet til aftalen. Parlamentet kan kun give udtryk for sin holdning ved at godkende eller forkaste aftalen. Ordføreren hilser det velkommen, at Europa-Parlamentet i henhold til artikel III-325 i udkastet til forfatning skal godkende aftaler, "som dækker områder, hvor den almindelige lovgivningsprocedure [...] finder anvendelse", dvs. den fælles beslutningsprocedure, og dermed også tilbagetagelsesaftaler.

[1] SEK(2004)0946.